

סאטירה אמריקאית

אין ספק שטוראית בנג'מין הוא בראש וראשונה מצחיקן משעשע. אחת לא היה הופך אחד הסרטים הקופתיים ביותר של ארצות-הברית ב-1980 — הפתעה רבתי מכל הבחינות, משום שקודם לכן נדמה היה שהמניות של גולדי האון, הכוכבת-המפיקה של הסרט, לא היו במצב שפיר במיוחד.

זהו אחד הסרטים העוקצניים ביותר על שיחרור האשה, והוא מציג בצורה גלגלית גיית להפליא כל מי שאינו שייך למין נשי. אשר ללקח של הסרט — שאין דבר בעולם שבעבורו כדאי לוותר על החופש, כולל האהבה — הרי זה מסוג ההטפות שהיו מסמרות את השיער של בני הדור הקודם.

ג'ודי בנג'מין, גיבורת הסרט, יוצאת למעשה למסע ארוך, המוביל אותה ממצב שנהוג לכנותו בארצות-הברית „גסיכה יהודיה“, למצב של אשה משוחררת. בת חילת הסרט היא בת מפונקת של מישפחה אמידה, שעברה נסיון כושל אחד בחיי נישואין, חזרה הביתה ועומדת להיכנס שוב אל מתחת לחופה. כל חייה טיפלו בה, השגיחו עליה. ברקע היה מצוי תמיד הגבר — האב או הבעל, שדאגו לקבוע מה לעשות, מתי לעשות וכיצד לעשות. היא היתה הצעצוע החמוד בעלת הראש הזהוב, שנועד לשעשע אותם ולהנעים את זמנם.

גבר צבוע. אלא ששילל הכלולות השני טומן בחובו הפתעה. ברוב התלהבותו לט עום את מחמדי רעייתו הטריה, הבעל ה-

טירונית ומפקדה נתפסים בעירום בעת תרגיל אימונים ב„טוראית בנג'מין“ החופש עדיף על האהבה

אלוף-מישנה חמדן, תאוותן וטיפש, מכניס סים אותה לאמביציה.

אחרי הפרק הראשון בסרט, פרק המבוי בנג'מין הופכת היילת למופת, הלומדת כיצד לנצל את המימסד הצבאי ותוקיו ה-אבסורדיים לטובתה. תחת לקונן כל העת נגדם, על שיבה הביתה אין עוד טעם לחי שוב, מה גם שעם קצת סחטנות אפשר להשיג תפקיד לגמרי לא רע ליד מיפקדת כוחות נאט"ו בבריטל.

השלב השלישי הוא האהבה הגדולה. המאהב הוא רופא צרפתי והרקע לאהבה היא פאריס. הכל קשור יחד, כדי לטובב את ראשה של ג'ודי, והיא כמעט מתפתה לשוב ולהיות האשה החמודה, המפונקת והמפורכסת, המקשטת את ביתו של הגבר המקסים. אבל אל דאגה: ג'ודי בנג'מין למדה משהו בחייה הקצרים (בתחילת הסרט היא בת 28) והיא יוצאת בשלום רב בחירות מלאה גם מן השלב הזה, שהוא המיבחן הרציני יותר שבפניו היא עומדת.

הכרזת העצמאות. צריך אולי להציג דיע לקולנוע האמריקאי ולדרך שבה הוא מעביר נושאים אל הקהל. בכל מקום אחר בעולם היה סרט כזה לובש ארשת רציי-נית — טראגית וחמורה — והופך סרט שבו הסיסמות דוחקות זו את זו, כמו ב-תעמולת בחירות. באמריקה דאגו בראש וראשונה שיהיה משעשע. איש אמנם לא יאמין שמדובר בסיפור ריאליסטי (כל טי-רונית היתה מאחלת לעצמה מחנה כמו יח שמוצג בסרט, וקצינות מסוגה של איי-לין ברנן אינן יכולות להיות אלא קריקטוריות). אבל גולדי האון, שאימצה את הר נושא כשהיה עדיין רעיון בלבד, לפני שנתיים, מפעילה כאן את כל תעלולי ה-קומדיה שבהם התמחתה מומן. גולדי האון במדים, לעומתה גולדי האון הזוהרת, גולדי האון כבובת-שעשועים, לעומתה גולדי האון העצמאית והנחושה בדעותיה. כל אלה באים לידי ביטוי בדרך שבה היא עומדת, יושבת, הולכת ומתבוננת. אין פלא שהיא מועמדת גם השנה לפרס אוסקר (היא זכתה בו פעם, עבור תפי-קיד-מישנה בפרח הקאקטוס).

סיגנון המישחק של האון גורר אחריו את הסרט כולו. לא בכדי נטלה הגברת לעצמה גם את שרביט ההפקה, כדי להביט טיח שאיש לא יפריע לה לממש עד הסוף את רצונותיה. זמן קצר לפני תחילת הסרט כרעה ללדת ואחרי-כך נפרדה מבעלה, והסרט, מבחינות רבות, הוא הכרזת העצמאות שלה. להבדיל מפמיניסטיות אחרות, אין היא מנסה כלל לומר שהנשים צריכות להתקיים ללא גברים, מה שהיא אומרת, הוא, שצריך ללמד אותם מה בדיוק מקור

גולדי האון בתפקיד ג'ודי בנג'מין ב„טוראית בנג'מין“ הטוראית, הצנחנית, הכלה

יומן החדשות פרם רונב שוב

●●● עוזי פרם הציב שיא חדש בתעשיית הקולנוע הישראלית. תוך חודשיים סיים סרט אחד התחיל סרט שני, ולא זו בלבד, אלא מתכוון לעשות סדרה של שמונה מלודרמות בשם הכולל שגיאות אנושיות. הצהיר, מכיוון שלא קיבל את התמיכה לסרט השני, עשה לפניו את השלישי (את הראשון, צל המישחק, עשה בצרפת בשנה שעברה). עתה, משסיים את צילומי אהבה ללא רחמים היא אכזרית, והכסף של הקרן לעידוד סרטי-איכות הגיע לידיו של עוזי, הוסיף לו ממון של קבוצת משקיעי איינברג ויצא להסרטה אהבה ראשונה נידונה לכישלון. ●●● תוך כדי גיחה קצרה לישראל הסביר ארנן מילצ'ץ כי הפקת הפיראטים של רומן פולנצקי נדחתה גם משום שחייבים לכוון את תקציב הסרט מ-33 מיליון דולר לעשרים מיליון דולר בערך, וחברת פילמוויס, שהתעתדה להפיץ את הסרט, יצאה מן המישחק וצריך למצוא מפיצה אחרת. נוסף לכך, בנייתה של ספינת הפיראטים במספנות ישראל מתעכבת, ועל-מנת שלא להתחיל בחורף, מוטב לחכות לאביב הבא. בינתיים יפיק מילצ'ץ את אמאדאוס — מחזה של פליטר (אקווס) שאפר, שהיה להיט בברודוויי, בבימוי פולנסקי בתיאטרון הארני בפאריס — תוך כדי כניסה להכנות אחרונות להסרטה מלך הקומדיה של מרטין סקורסזה עם מועמד לאוסקר, רוברט דה-נירו, עבור המפיצה, חברת פוקס. ●●● חברת סנשיון המפיק ארון זוננשיין מתחילים צילומי קופרודוקציה ישראלית-איטלקית של סידרה טלוויזיונית, שמתוכה יופק סרט באורך מלא להקרנה באולי הקולנוע אופירה. התקציב שלושת ההמשכים הראשונים — שנכתבו על-יפי רעיון מקורי של הבמאי תומסו גיוססה דאצי — הוא 250 אלף דולר. הסדרה תצולם בים האדום, הצלם הוא האיטלקי ג'וליו אלבוניקה, כתפאורה תשמש היאכטה של דאצי.

טרי אינו יכול להתאפק עד שתסיר את שימלת הכלולות, מתנפל עליה בחיבוק אדיר. השניים גופלים על הריצפה. היא מתוך כניעה של אשה המשלימה עם שיג עון הבעל, הוא מתוך אש התאוה ה-שורפת. ועוד לפני שהצופה מספיק להבין מה קורה, גופה הגבר את גשמתו במצב עדין ביותר, לפני שהספיק למלא את חובתו כבעל.

הכישלון השני, כישלון בוק, בחיי הנשי שואין, מטיל על ג'ודי מרה שחורה. ברוב יאושה היא מתגייסת לצבא, מתוך אמונה שהסיסמה „התגייס לצבא וראה את ה-עולם“ היא נכונה. ומי משכנע אותה לע-שות את הצעד הנמהר, אם לא סמל-גייס, גבר צבוע ושקרן?!

כאשר היא מניעה לקסרקטין, היא מש-מיעה את מחאתה הראשונה על תנאי-המגורים, ונשלחת לנקות את ביתה-שימוש עם מברשת שיניים. היא מפסיקה לחלום על בילוי בנעימים, ומתחילה לחלום על שיבה הביתה. עימותים עם חברותיה לטי-רוניות, עם גברת סרן שאפתנית מאוד ועם